

Καταστροφή της εντολής του Θεού (Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

«Στη συνείδηση των συγχρόνων μας η εντολή του Θεού «Τίμα τόν πατέρα σου καί τήν μητέρα σου», δηλαδή τήν παράδοση, έχει καταστραφεί. Τώρα απορρίπτουν τους πατέρες και τις μητέρες. Οι γονείς πέρασαν τη ζωή τους με θλίψεις, με παθήματα, και λένε στα παιδιά τους ό,τι καλύτερο συγκράτησαν από την εμπειρία τους. Αν διακόψουμε την παράδοση αυτή, όλα θα χαθούν» (όσιος Σωφρόνιος Σαχάρωφ).

Δεν εννοεί ο όσιος Γέρων ότι η εντολή του Θεού μπορεί να καταστραφεί καθ' εαυτήν. Οι εντολές του Θεού, ο λόγος του Θεού, έχουν αιώνιο χαρακτήρα, διότι αποκαλύπτουν την αιώνια ενέργεια του Θεού, την ίδια την παρουσία Του στον κόσμο. «Ὁ λόγος ὁ σός ζωή αἰώνιος ἐστίν», σημειώνει η Βίβλος, ενώ η απάντηση του αποστόλου Πέτρου στην πρόκληση του ίδιου του Κυρίου αν θέλουν να Τον εγκαταλείψουν οι μαθητές Του («μή θέλετε καί ὑμεῖς ὑπάγειν;») ηχεί εξίσου απόλυτα: «Κύριε, πρός τίνα ἀπελευσόμεθα; Σύ ρήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις». Ἄλλωστε ο Κύριος πάλι εἶχε σημειώσει αυτό που συνιστά την υπόθεση όλου του κόσμου: «Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δέ λόγοι μου οὐ μή παρέλθωσιν» –

ο λόγος του Θεού συνέστησε το παν, συγκρατεί και προνοεί το παν και το κατευθύνει στον τελικό του προορισμό.

Ο άγιος Σωφρόνιος αναφέρεται στη συνείδηση πολλών συγχρόνων ανθρώπων, στον εσωτερικό κόσμο της καρδιάς τους, από τον οποίο ο Θεός και η αίσθηση της ζωντανής παρουσίας Του δεν υφίσταται. Κι αυτό γιατί; Διότι, όπως εξηγεί σε άλλα σημεία των ομιλιών του, «ἦν πονηρά τά ἔργα αὐτῶν» (άγιος Ιωάννης Θεολόγος). Που θα πει: άνθρωπος ο οποίος είναι προσανατολισμένος μόνο στα επίγεια και η καρδιά του είναι δεμένη μόνο σ' αυτά, κλείνει τον εαυτό του απέναντι στον Θεό, θέτει φράγμα στις συνεχείς και επίμονες κλήσεις Του («ίδού ἔστηκα ἐπί τήν θύραν καί κρούω»), οπότε βιώνει την απόλυτη μοναξιά της πνευματικής ορφάνιας του:

τον Πατέρα Θεό Τον διέγραψε από τη ζωή του. Αυτή είναι η αγάπη του Θεού μας: να μας έχει δημιουργήσει, να μας διακρατεί στην ύπαρξη, να μας δίνει διαρκώς άπειρες ευκαιρίες συνάντησης με επίγνωση μαζί Του, κι εμείς να Του λέμε όχι και να Τον κάνουμε πέρα από τη ζωή μας - το μυστήριο της ελευθερίας του ανθρώπου! Πρόκειται για την τραγωδία του συγχρόνου ανθρώπου, όπως την είχε εξαγγείλει ήδη ένας από τους «προφήτες» της αθείας της νεώτερης εποχής, ο φιλόσοφος Νίτσε, ο οποίος σ' έναν από τους στοχασμούς του έβαζε τον «τρελό» καταμεσήμερο να φωνάζει ότι «ο Θεός πέθανε». Για να εξηγήσει σ' αυτούς που τον άκουγαν και τον κορόιδευαν: «Πέθανε, γιατί Τον σκοτώσαμε εμείς!»

Την εντολή του Θεού την επικεντρώνει ο όσιος Σωφρόνιος στο «Τίμα τόν πατέρα σου καί την μητέρα σου», την εντολή από τον δεκάλογο της Μωσαϊκής νομοθεσίας, διευρύνοντας όμως το περιεχόμενό της: δεν αναφέρεται μόνο στους φυσικούς σαρκικούς γονείς - και σ' αυτούς σ' έναν βαθμό βεβαίως - αλλά κυρίως στους πνευματικούς πατέρες και τις πνευματικές μητέρες της χριστιανικής μας πίστεως, με τους οποίους είναι συνδεδεμένη η παράδοση. Αυτό υπονοεί και η αναφορά στον «Πατέρα» του μοναστηριού στο Έσσεξ όσιο Σιλουανό τον Αθωνίτη (:«Τα κύρια σημεία της πνευματικής ζωής θα τα μάθετε από τον Γέροντα Σιλουανό και θα οικοδομήσετε τη σωτηρία σας, τη ζωή σας, σύμφωνα με τη διδαχή του»). Κι η παράδοση αυτή, για τον Γέροντα Σωφρόνιο, έχει εξαιρετικά μεγάλη σημασία. Διότι δεν πρόκειται, όπως φαίνεται καθαρά, μόνο για τη μεταφορά στην ερχόμενη γενεά, στα τέκνα, κάποιων γνώσεων, κάποιων πληροφοριών ή κάποιων δεξιοτήτων που η εμπειρία τους έχει συσσωρεύσει - ό,τι μπορεί να χαρακτηριστεί ως τεχνικός πολιτισμός και επιστήμη. Πρόκειται για τη πνευματική πρωτίστως εμπειρία τους, αυτή που αποκτήθηκε από την υπομονή των θλίψεων και των παθημάτων τους πάνω στην άσκηση της χριστιανικής ζωής. Γι' αυτό «και λένε στα παιδιά τους ό,τι καλύτερο συγκράτησαν από την εμπειρία τους».

Είναι ευνόητο ότι για τον όσιο Γέροντα η παράδοση των πατέρων και των μητέρων για την οποία μιλάει έχει αγιοπνευματικό χαρακτήρα• διότι αποκτήθηκε από τις θλίψεις και τα παθήματα της ζωής τους ως συμμετοχής προφανώς στις θλίψεις και τα παθήματα του ίδιου του Κυρίου Ιησού Χριστού. Γι' αυτό και καθιστά τον ρόλο της εντελώς απαραίτητο για τη συνέχεια της ίδιας της ζωής των επερχομένων γενεών - «αν διακόψουμε την παράδοση αυτή, όλα θα χαθούν». Ο άγιος Σωφρόνιος μάς θέτει ενώπιον των ευθυνών μας: έχουμε την παράδοση των πατέρων μας, έχουμε την παράδοση των αγίων μας, μεγάλων ή μικρών δεν έχει σημασία. Το ζητούμενο πια από εμάς είναι να «συγκρατήσουμε το καλύτερο που μας άφησαν από την εμπειρία τους», δηλαδή τους όρους βίωσης του Χριστού και στη δική μας ζωή.

pgdorbas.blogspot.com